

nantslovforslaget til Erstatning for Tab og Skade ved Jernbane- og Havneanlæg, er nemlig for stor for det faktiske Behov, idet den Standsning af Jernbaneanlæg, som har fundet Sted i de senere Aar, medfører, at et saa stort Beløb ikke er nødvendigt. Der er forhandlet med den høitærede Indenrigsminister derom, og i Henhold til denne Forhandling tror Udvalget at kunne nedlægge Bevillingen med 400,000 Kr. Der bliver derefter formentlig dog bevilget Tilstrækkeligt saavel til de Erstatningskrav, der maatte rejse sig og endnu ere uafgjorte fra Anlægget af Skive-Glyngøre-Banen, og til de andre mindre Krav, som findes omtalte i den Skrivelse, der er aftrykt i Betænkningen. De følgende Vindringsforslag under Nr. 326—41 gaa alle ud paa Nægtelse af Udvidelser, som ere foreslaaede paa forskellige Jernbaneanlæg, navnlig Stationsudvidelser og lignende Foranstaltninger. De Grunde, der have ledet Udvalgets Flertal til at modsætte sig de fleste af disse Foranstaltninger eller stille sig særlig forsigtig til dem, ere af meget forskjellig Art. Den høitærede Minister vil være bekendt med, at under hans Forgænger blev der ført Forhandlinger mellem Udvalget og ham om at afløse visse forviklede, halvt private, halvt offentlige Eiendomsforhold paa visse Stationer og Holdepladser og om for Fremtiden at indrette nye Holdepladser, hvor Trafikken iøvrigt kunde gjøre Saadant nødvendigt, udelukkende for Statsmidler, og ikke fortsætte det System, man har fulgt i en Række af Aar, nemlig ved Overenskomst med Private at lave halvt private Holdepladser. Den forrige Minister stillede sig imidlertid meget afviejende dertil, og vi have heller ikke paa det nuværende Finanslovsforslag set Forsøg paa at komme bort fra den Retning. Dette medførte naturligvis fra Udvalgets Side Betænkelighed ved at gaa videre med Hensyn til Udvidelse af Stationer, saalænge dette Forhold ikke er afgjort, men dette er dog den mindre afgjørende Grund for disse Nægtelser. Hovedgrunden er væsentlig den, at det ogsaa er meget tvivlsomt, om det er forsvareligt at behynde Jernbanernes Budget med saa store Udgifter til Stationsudvidelser og lignende Foranstaltninger, navnlig paa et Tidspunkt, hvor vi jo egentlig ere uden Herredømme over dette Budget. Saa længe Budgettet ikke foreligger optaget paa Finansloven, udført i Detaillen som fuldstændigt Driftsbudget, saaledes at hver enkelt Post derpaa er Gjenstand for Bevilling og det hele Budget altsaa Gjenstand for Kontrol fra Rigsdagens Side, saa længe kan Rigsdagen ikke godt danne sig nogen virkelig begrundet Mening om, hvor-

vidt der ikke her finder en usornstigt Odselhed eller en overdreven Anvendelse af Midler. Sted i en ganske særlig Retning, hvor de ere af meget tvivlsom Rentabilitet. Nu er det sikkert nok, at mange af vore senere Baneanlæg have ikke forrentet sig, og det har man heller ikke kunnet vente eller forlange af dem. Men jo mere der kan være Tvivl om, hvorvidt Jernbanerne virkelig ere rentebærende Aktiver, desto mere maa man netop paa forskjellige Omraader, og da just saadanne som Stationsudvidelser, som ikke bære Rente i Forhold til det, Udvidelsen koster, og med Hensyn til andet Saadant være varjom med Udgifter. I alt Fald er det givet, at saa længe man ikke kan staffe sig et virkelig klart Indblik i Budgettet og have fuld Kontrol dermed fra Rigsdagens Side, maa det anses for finansielt urigtigt at gaa til saa store Bevillinger i denne Retning. Derfor har Udvalgets Flertal gjennemgaaende modsat sig de foreslaaede Udvidelser, med mindre de enten være saa smaa, saa forbigaaende eller saa lidet væsentlige, at man maatte sige, at de næsten maatte henregnes til den regelmæssige Drift, eller der har kunnet paavises ganske særlig paatrængende Grunde til at foretage Forandringer, enten Fare for Trafikken, Fare for Sammenstød eller lignende Grunde. Udvalget er enigt om at gaa ind paa 3 Stationsudvidelser, men de øvrige foreslaar Flertallet at nægte. Vindringsforslaget Nr. 342 er en Følge af et Forslag til § 6, vedrørende Spørgsmaalet om Opførelse af en Postbygning i Frederikshavn, og behøver altsaa ikke nogen nærmere Motivering her. Vindringsforslaget Nr. 343, som er stillet af Indenrigsministeren, er tiltraadt af Udvalget og behøver altsaa ingen nærmere Begrundelse. Det Samme gjælder Vindringsforslaget Nr. 344. Vindringsforslaget Nr. 345 er stillet af hele Udvalget med Undtagelse af et enkelt Medlem. Det er et gammelt bekendt Forslag, der gaar ud paa Nægtelsen af et Statsdampskib til Frederikshavn—Gøteborgsfarten. Der er saa meget mindre Grund til nu at gaa til denne Anstæffelse, som der jo stadig lyder Klager fra den paagjældende Del af Landet over, at der ikke er noget virkelig gjennemgaaende Stog gennem Syl-land, der kunde tjene en virkelig forøget hurtig Trafik fra Sverige til Tydskland. Der har jo gjentagne Gange været fremsat Ønsker i denne Henseende her i Salen og, saa vidt jeg erindrer, ogsaa andet Steds. Saa længe disse Ønsker ikke ere bleve imødekomne, er der endnu mindre Grund til at komme ind paa Oprettelsen af en Statsroute der, ligesom der ogsaa iøvrigt har været nogen Tvivl,